

den vil følge med de andre borgerlige Rettigheder. Forøvrigt er hun konservativ og gør opmærksom paa det store stilsfærdige Arbejde, der gøres af Kirkens Sygeplejeforeninger, de unge Pigers Aftenmøder, Maadeholdsforeninger, Foreninger der bekæmpe Usædelighed. Disse Selskaber, der samle og organisere Kvinder, der arbejde hen mod samme Maal, gør dobbelt Nytte, nu da de er organiserede. Hun mener ogsaa, at selv gifte Kvinder, der arbejde paa samme Maade, vil kunne være mere for deres Hjem og Børn, jo mere de arbejde for andre, jo videre deres Synskreds er.

Frankrig. *Kampen mod Alkohol.* Kvinderne i Havre har fundet en praktisk Maade at bekæmpe Drikfældigheden paa. De har oprettet Udsalgssteder, hvor Havnearbejderne kan faa varm Suppe, Kaffe, uforfalsket varm Vin, Brød og Kød til lave Priser.

Kvinder i offentlige Fattigkontorer. Hovedkommissionen for det kommunale Fattigvæsen i Frankrig har vedtaget en Erklæring om, at Borgmestre og Byråd herefter bør søge at faa Kvinder anbragte i de offentlige Kontorer i saadanne Poster, der medføre en direkte Forbindelse med de Fattige. Man mener nemlig, at Kvinder mangel Gang har større Evner til at tage sig af Fattigfolks Forhold end Mænd har.

Her er saaledes Udsigt til et lille Stykke praktisk Kvinde-emancipation, som vi henstiller til rette Vedkommende ogsaa hos os.

Østrig. *Arbejderskernes Kaar* er haarde i Wien, skriver Frk. Levetus i sin Beretning til Wiens „Ethiske Forening“ om Arbejderskernes Stilling. Pigebørnene bliver mishandlede af Opsynsmændene og Arbejderne. For at beholde deres Arbejde tvinges de til Utugt. De have intet Hjem. Kvinder, der arbejde som Murerhaandlangere, spændes for Karrerne som Dyr, og slæbe Sten og Kalk op til Mændene paa Taget. Som Regel arbejde de til deres Nedkomst og tage fat igen otte Dage efter. De blive gamle før Tiden, og allerede de unge Piger ere tynde, blodløse, udslidte.

(*The Economic Journal.*)

Kina. *De kinesiske Damer* i Shanghai indbød en 50 europæiske Damer til Middag, Missionærfruer, Konsulernes Hustruer og Grossererfruer; denne Middag ledte til, at de højerestaaende Kineserinder har ansøgt om at faa en Højskole for Kvinder.

En af de første Betingelser for at optages i denne, er at love ikke at vanskabe sine Fødder. Kineserinderne følge med Tiden.

Paa et Kvindemøde i Chicago, hvor denne Skik blev nævnet, rejste en Kinafarer sig og sagde: Men i Kina sige Kvinderne: „Er det ikke meget værre at I snøre Eder, ødelægge Livets Kilde og skade mange Slægtled? Allesammen! hos os er det kun dem, der *ikke* behøve at gaa, der lader Fødderne binde op.“